

SBOROVÉ NOVINY

Květen 2025 // číslo 5 // ročník 32

*„Láska bližnímu nikdy neublíží -
proto je láska naplněním zákona.“
(Římanům 13,10)*

V tomto vydání:

O milosrdném Samařanovi

Báseň Barbory Lalíkové

Svátek práce

Bud' dárcem

Biblický kvíz č. 4 + správná odpověď

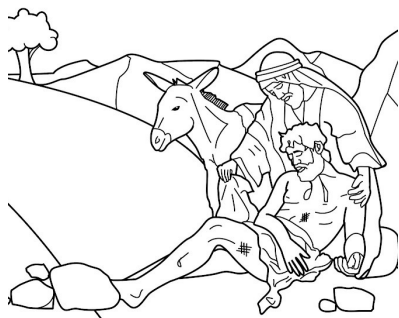
O milosrdném Samařanovi (kázání 27.4.2025)

David Marko

Podobenství o milosrdném Samařanovi (Lukáš 10, 25 - 37) je jedním z nejznámějších příběhů Nového zákona. Ježíš ho vypráví v odpovědi na otázku zákoníka: „Co mám dělat, abych získal věčný život?“ Otázka však nebyla upřímným hledáním pravdy – šlo o pokus Ježíše nabytí. Odpověď však zákoník znal sám: milovat Boha a bližního. Ježíš souhlasí – „To čiň a budeš živ.“ Na povrchu jednoduché, ale ve skutečnosti nemožné bez Boží milosti, jak potvrzují i Pavlova slova v Galatském 2:21: „Jestliže spravedlnost je ze Zákona, potom Kristus zemřel nadarmo.“

Zákoník se však chce ospravedlnit – a ptá se dál: „A kdo je můj bližní?“ Ježíš mu odpovídá podobenstvím. Příběh přepadeného muže ležícího mezi životem a smrtí, kterého míjejí kněz i levita, ale kterému pomáhá právě Samařan – představitel opovrhované skupiny. Pomáhá beze strachu, bez podmínek, s osobním nasazením a finanční obětí.

Klíčová pointa podobenství nespočívá v tom, kdo je naším bližním, ale kdo se bližním stává. Ježíš na konci otázku otočil: „Kdo z těch tří byl bližním?“ – a tím vybízí k proměně perspektivy: Staň se bližním tomu, kdo potřebuje praktickou pomoc, milost a milosrdenství – bez ohledu na to, odkud je nebo kdo je.

Tímto příběhem Ježíš odhaluje povrchnost sebe-ospravedlnění a nastavuje zrcadlo naší vlastní ochotě milovat prakticky a obětavě. Milosrdný Samařan je taktéž obrazem Krista, který jen neprošel kolem, ale přišel k nám, zraněným a bezmocným, a zachránil nás za cenu vlastního sebevydání.

BÁSEŇ

Barbora Lalíková

Tvou lásku chci dokonale znát
Být věrná a pevně v té víře stát

Když zafouká vítr a přijde bouře
Když moje nohy vstoupí do louže

Ty tu jsi a chopíš se pevně mojí ruky
Držíš mě a znovu upevníš mé kroky

Jen s Tebou dokážu projít každou překážku
Nic se životu s Tebou nevyrovná
A já nehledám žádnou náhražku

Do mého srdce vložil jsi lásku nekonečnou
Tak nádhernou, a tak bezpodmínečnou

Toužím Tě stále více poznávat a ctít
Ve Tvé lásce chci denně a navěky žít.

Svátek práce

Jana Marková

Měsíc květen začíná zvláštním – svátečním - dnem, který je v našem kalendáři označen jako „svátek práce“ (slaví se od roku 1890 na památku událostí kolem stávky v Chicagu v roce 1886). Zajímavý je ten paradox, že se svátek práce slaví pracovním volnem :-).

Nedávno jsme s Davidem (manželem) poslouchali cestou z práce úvahu Davida Nováka (David Novák je český protestantský kazatel, teolog a publicista; od roku 2017 předseda Rady Církve bratrské) na téma osobní vlastnictví a hodnota práce v Bibli. Bylo to velmi zajímavé a říkala jsem si, že kázání na téma „práce“ jsem asi opravdu ještě neslyšela.

A taky musím přiznat, že to trvalo dlouho, než jsem Bohu ve svém životě začala děkovat za to, že mám práci. Víceméně jsem práci brala jako nutné zlo J. Ale samozřejmě práce není jen to, co děláme ve svém zaměstnání. Zabírá nám to ale dost času – pokud pracujete na plný úvazek, pak je to třetina dne. No a pak ještě práce doma, na zahradě atd. atd. Je to prostě významná část života, proto je dobré se nad tím zamýšlet...

Nabízím vám pár bodů pro zajímavost a k zamyšlení:

- Člověk je Božím obrazem – a to každý člověk, ne jen „vládce“ jako to bylo v jiných kulturách. Ježíš řekl: „Můj Otec pracuje bez přestání, proto i já pracuji.“
- Adam v ráji pracoval – měl obdělávat a střežit zahradu Eden.
- Práce není prokletím, ale požehnáním.
- Noe se měl zachránit v Arše, kterou si ale musel postavit sám, Bůh mu ji „neudělal“. A trvalo mu to desítky let.
- V Desateru je příkaz dodržovat „den odpočinku“, ale je tam také napsáno, že 6 dnů budeme pracovat.
- Žalm 128 – např. verš 2 – „Co rukama vytěžíš, budeš i jíst. Blaže tobě, bude s tebou dobře.“

- Práce dodává člověku důstojnost a pomáhá mu získat osobní vlastnictví (na rozdíl od otroctví a různých kolektivistických experimentů – např. socialismu).
- Pavel v 2. listu Tesalonickým 3, 6 – 15 píše: Prikazujeme vám, bratři, ve jménu [našeho] Pána Ježíše Krista, abyste se stranili každého bratra, který žije neukázněně, a ne podle toho, co jste od nás převzali. Vždyť sami víte, jak nás máte napodobovat, protože jsme mezi vámi nebyli neukáznění. Ani jsme u nikoho nejedli zadarmo chléb, ale dnem i nocí jsme s námahou a úsilím pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž. Ne že bychom k tomu neměli právo, ale takto jsme vám dali sami sebe za vzor, abyste nás napodobovali. Neboť když jsme u vás byli, prikazovali jsme vám toto: Jestliže někdo nechce pracovat, ať také nejí. Slyšíme totiž, že někteří mezi vámi žijí neukázněně, vůbec nepracují, ale zabývají se tím, do čeho jim nic není. Takovým prikazujeme a vyzýváme je v Pánu Ježíši Kristu, aby s tichostí pracovali a jedli vlastní chléb. Vy však, bratři, neochabněte v konání toho, co je správné. Jestliže někdo neposlouchá naše slovo v tomto dopise, dávejte si na něho pozor [a] nestýkejte se s ním, aby se zastyděl. Avšak nepokládejte ho za nepřítele, nýbrž napomínejte ho jako bratra.
- Mnozí mají za to, že i na „onom světě“ nás čeká práce :-)
- Ať se vám veškerá práce daří!

BUĎ DÁRCEM

Slovo pro každý den (www.spkd.cz)

„Dávejte, a bude vám dáno...“ Lukáš 6,38

Chceš-li se stát dárce, představuj si sám sebe jako řeku, ne jako nádrž. Nádrže neustále přijímají vodu, ale pouze proto, aby se naplnily. Naproti tomu řeka teče. Všechnu vodu, kterou přijme, zase pošle dál. Všimni si, co Ježíš řekl o dávání:

„Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám“ (Lukáš 6:38). Jestli dáváš svůj čas, odborné znalosti a prostředky, aniž bys za to něco očekával, děláš to, co kázal Ježíš.

Je tu jedno zajímavé pravidlo: Pokud se víc zaměříš na přání a potřeby druhých, bude zároveň uspokojeno víc tvých vlastních přání a potřeb. Naopak, když se rozhodneš hromadit, co máš, místo abys dával, staneš se středem vlastního osamělého vesmíru. Budeš méně spokojený, ne více, a ve výsledku budeš odpuzovat lidi i potenciální požehnání. Když si připomínáš Boží dobrotu k tobě, vede to k vděčnosti (viz Žalm 103:1-5) a vděčnost vede k dávání. Nevděční lidé nejsou dárce. Myslí jen na sebe a málokdy na druhé. Tráví dny hledáním lidí, kteří by jim pomáhali, dávali jim a obsluhovali je. Jestliže jim ostatní nesplní jejich očekávání, diví se, proč. Jejich sobectví jim brání rozsévát a jejich nevďěčnost je nutí ptát se, proč nesklízejí. Jakým způsobem můžeš projevit vděčnost? Tím, že vezmeš část požehnání, která Bůh vložil do tvého života, a vložíš je do života druhých. Jinými slovy, buď dárce.